

نمایشنامه

«قند خون»

سرشناسه	: عاج، لیلا، ۱۳۵۷-
عنوان و نام پدیدآور	: قند خون / لیلی عاج.
مشخصات نشر	: تهران : آماره، ۱۳۹۹.
مشخصات ظاهری	: ۹۲ ص؛
شابک	: 978-600-7446-90-4
وضعیت فهرست نویسی	: فیبا
یادداشت	: بالای عنوان : نمایشنامه.
عنوان دیگر	: نمایشنامه.
موضوع	: نمایشنامه فارسی -- قرن ۱۴
موضوع	: Persian drama -- 20th century
رده بندی کنگره	: PIR۸۳۵۴
رده بندی دیویی	: ۶۲/۲فا۸
شماره کتابشناسی ملی	: ۶۱۶۹۲۰۰

نمایشنامه

«قند خون»

لیلی عاج

©Nashre Amareh, MMXXI

نشرآماره

عنوان اثر: قند خون

نویسنده: لیلی عاج

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۷۴۴۶-۹۰-۴

نوبت چاپ: اول، سال چاپ: ۱۳۹۹

تیراژ: ۵۰۰ نسخه

طراح جلد: شایان کیانی

عکاس: بهاره صباحی

© تمامی حقوق چاپ و نشر برای نشر آماره محفوظ است

دفتر مرکزی نشر آماره: تهران، میدان انقلاب، خیابان انقلاب، ابتدای

خیابان دوازده فروردین، پلاک ۳۱۶، واحد ۴ تلفن ۰۹۳۶۸۷۶۴۳۹۱

برای آگاهی از مراکز فروش و سایر اطلاعات به وبسایت نشر آماره مراجعه کنید:

www.nashre.amareh.ir

نمایشنامه قند خون

- اجرای عموم در پلاتوی اجرای مجموعه‌ی تئاتر شهر شهریور ۱۳۹۶ و اجرا در سالن تئاتر باران مهر ۱۳۹۶
- حضور در بخش مسابقه‌ی صحنه‌ای سی و ششمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر
- کاندید دریافت جایزه بازیگری زن (الهام شعبانی) از سی و ششمین جشنواره تئاتر فجر
- لیلی عاج برنده جایزه ویژه انجمن نویسندگان و منتقدان خانه تئاتر و جایزه ویژه مسؤلیت اجتماعی نهاد ریاست جمهوری برای نگارش و کارگردانی نمایش قند خون
- برنده جایزه بازیگری زن (الهام شعبانی) از جشن بازیگر خانه تئاتر

برای فریده علیقلیان

::

لیلی عاج

شخصیت‌ها:

در مرز چهل سالگی، دیپلم، سرکارگر و تکنیسین کارخانه قند.	کوهستان صفا منش
همسر کوهستان، اغلب او را پَرپر صدا می‌زنند.	پروانه
خواهر کوهستان	شیرین
راهروی نیمه تاریکی که به اتاق پذیرایی می‌رسد. در اتاق پذیرایی سفره‌ی بسیار بزرگی دیده می‌شود که پر شده از قندهای شکسته و خرد شده، درست مانند کوهستانی از قند.	صحنه

(به ضرورت در متن به برخی آکسسوارها اشاره خواهد

شد.)

انگشت اشاره‌ی دست چپ پروانه پانسمان شده با این وجود او وسط سفره‌ی قند نشسته و با قندشکن، قند می‌شکند. صدای یکنواخت ضربات قندشکن باید ریتم ملال آوری ایجاد کند. کمی آن طرف تر شیرین زیر لحافی مچاله شده و هرزگاهی خودش را تکانی می‌دهد. موسیقی کردی شادی شنیده می‌شود. کوهستان با شلواری کردی درست در آوان سن و نزدیک تماشاگران کردی می‌رقصد. (رقص کوهستان باید در لحظه‌ی ورود تماشاگران درست مانند یک مجلس عروسی باشد، یعنی باید برخی از آنها را به رقص دعوت کند.) تاریکی. نور. کوهستان در صحنه حضور ندارد. پروانه و شیرین در همان حالت قبل از تاریکی.